

نیما ایمان‌زاده کارگردان نمایش «باب بار» نماینده سندج در جشنواره فجر:

جشنواره تئاتر فجر جشن تئاتر ایران است

میترا رضایی
خبرنگار

نیما ایمان‌زاده ۱۰ سال است که تئاتر کار می‌کند و در ۳۵ اثر نمایشی حضور داشته است. اولویتش بازیگری است و جواز زیادی از جشنواره‌های استانی، منطقه‌ای و بین‌المللی در کارنامه‌اش به چشم می‌خورد و امسال با کارگردانی نمایش «باب بار» را اثری کارگاهی و اجرا محور معرفی کرد و گفت: من نویسنده اثر هم هستم اما ما نمایشنامه‌ای که از پیش نگارش شده باشد نداشتیم و در طول تمرین و در روندی کارگاهی به نمایشنامه رسیدیم. یک طرح و ایده داشتیم و ۲۷ بازیگر در روند تمرین که گاهی

به روزی ۱۴-۱۳ ساعت می‌رسید حضور داشتند تا به اجرا رسیدیم.

این هنرمند سندجی افزود: جشنواره تئاتر فجر، جشن تئاتر ایران است و از لحاظ حضور گروه‌های داخلی و بین‌المللی بزرگ‌ترین رویداد تئاتر کشور است. اثر ما در اصل برای اجرای عمومی ساخته شد، ولی وقتی اثری برای اجرای عمومی آماده می‌شود و در نهایت در جشنواره استانی دیده شده است و الان به عرصه‌ای به بزرگی فجر می‌رسد خیلی اتفاق خوبی است.

وی گفت من به‌طور کلی رقابت را هم خیلی

رویکرد ضد جنگ نمایش «مختلفیم» ذیل تفاوت آنان که به جبهه‌های جنگ گسیل شده‌اند با سیاستمدارانی که در اتاق‌های در بسته در حال تصمیم‌گیری اوضاع جهانی هستند نمود می‌یابد.

سربازان و فرماندهان جنگ، از قومیت‌های مختلف وقتی با به میدان واقعی نبرد می‌گذارند، ناگزیر دست‌هایشان به خون یکدیگر آغشته شده و لطامات جسمی و روانی جبران‌ناپذیری محتمل می‌شوند. بنابراین بی‌جهت نیست که عنوان نمایش از ضمیر جمع استفاده کرده و تمامی سربازان را با تفاوت‌ها، انگیزه‌ها و ملیت‌های مختلف، در نهایت «ما» خطاب کرده و هم‌داستان می‌داند. ماجرای این اجرا مربوط است به جنگ جهانی دوم و نبردهایی که ماشین جنگی هیتلر، علیه روسیه و متفقین ترتیب داد.

به روایت این نمایش گویی

محمدحسین خدایی
منتقد تئاتر

نقد تئاتر

تلاش سعید زارعی در مقام کارگردان و مهدی زندیه در جایگاه نویسنده، بیش‌وکم مربوط است به جایگاه زبان در جهان پسا صنعتی امروز. اگر اصطلاح «اسموکینگ روم» را اشاره‌ای استعاره‌ای بدانیم برای فضایی موقت که شهروندان برای لحظه‌ای فراغت به آنجا سر زده و دور از اجتماع انسانی، امکان این را می‌یابند که سیگاری دود کنند و اگر دوست داشتند گپی کوتاه با دیگران بر سر مسائل مهم یا بی‌اهمیت بزنند، اما دیر زمانی است با آنکه امکان سفر بیش از گذشته مهیا شده و می‌توان به غرب و شرق عالم رفت، شوربختانه برای انسان معاصر، درک و شناخت «دیگری» چندان که باید گسترش نیافته. چراکه تکثر زبانی انسان‌ها مانعی انگار نشدنی است از برای فهم دیگری. حتی اگر امکانات تکنولوژیک این مسیر دشوار را تا حد زیادی هموار کرده و ارتباطات انسانی را گسترش داده باشد. با آنکه مکان در اینجا بر موقتی بودن روابط و کوتاه بودن استقرار آدم‌ها اشاره دارد، اما غیاب زبان مشترک، دایمی بودن عدم مفاهمه را نشان می‌دهد.

سعید زارعی میان جایگاه بازیگر با کارگردان بودن، در نوسان است. اسموکینگ رومی که

درباره نمایش «**مختلفیم**» به کارگردانی آرمان شیرالی‌نژاد

آن سربازان به جنگ رفته

این نبرد به کشته شدن بی‌ارح و قرب تمامی طرف‌های جنگ منجر شد و فاجعه‌ای انسانی را در ابعاد بین‌المللی باعث شد. بنابراین نوعی شباهت در ظاهر، باطن و سرنوشت این سربازان به جنگ رفته بازنمایی می‌شود، آن هم از طریق حرکت دایره‌وار سربازان متعلق به ارتش هر پنج کشور درگیر در جنگ جهانی که در صحنه می‌گردند و گاه فرصت می‌یابند چند کلامی زیر نور موضعی رد و بدل کنند. البته اینجا هم به مانند اغلب روایت‌هایی که از یک واقعه مهم تاریخی مشاهده می‌کنیم، نمی‌توان به این آگاهی رسید که با کدام وضعیت انضمامی در جنگ جهانی دوم مواجه هستیم، کمابیش یک خوانش ذهنی است مبتنی بر کلیشه‌های رایجی که از آن واقع‌نزد ما شکل گرفته.

این البته مربوط است به ژست اجرا که علیه هر نوع نظامی‌گری است، اما در نهایت برای مخاطبان ایرانی که گفت‌وگوی سربازان

http://irannewspaper.ir
editorial@irannewspaper.ir

دوست دارم هرچند حتی صرفاً پذیرفته شدن برای حضور در جشنواره خیلی مهم است اما خوشحالم می‌توانم از سوی داوران و تماشاگران حرفه‌ای تئاتر مورد محک قرار بگیرم. برگزیده شدن برای استان ما اهمیت دارد نه به عنوان معیار سنجش و به این معنا که اثر راه یافته یا برگزیده در جشنواره خوب است و اثر راه نیافته بد است، بلکه برای دیده شدن و محک خوردن.

ایمان‌زاده مهم‌ترین اتفاق جشنواره فجر را تعامل دانست و گفت: هنرمندان شهرهای مختلف کارهای همدیگر را می‌بینند و وقتی آثار بین‌الملل حضور داشته باشند، تماشای آنها فرصت فوق‌العاده‌ای است که به آسانی

به دست نمی‌آید.

ایمان‌زاده مهم‌ترین اتفاق جشنواره فجر را تعامل دانست و گفت: هنرمندان شهرهای مختلف کارهای همدیگر را می‌بینند و وقتی آثار بین‌الملل حضور داشته باشند، تماشای آنها فرصت فوق‌العاده‌ای است که به آسانی به دست نمی‌آید.

پرسش‌هایی از چرایی این فرم مبتنی بر تعدد لحن‌ها از گروه اجرایی داشت. فی‌المثل چرا سربازان با زبان‌های مختلف حرف می‌زنند و تماشاگران مجبور هستند مدام به بالانویس فارسی رجوع کنند اما سیاستمداران با زبان فارسی، در حال تعادل بخشی به نظم جهانی هستند. حتی کیفیت بازی سربازان میدان جنگ به نسبت بهتر از بازی سیاستمدارانی است که در «اتاق تعادل» با آن لباس‌های به اصطلاح فاخر و مجلسی، گرد هم جمع شده‌اند.

در نهایت می‌توان نمایش «مختلفیم» را در حال‌وهوای التقاط‌گرایی پسامدرنیستی دوران معاصر به تماشای نشست که ژست ضدجنگ دارد و اهالی سیاست را فریبکارانی حرفه‌ای می‌داند و علیه آنان موضع انتقادی می‌گیرد. با محتوایی رادیکال اما فرمی محافظه‌کارانه که در بازیگوشی‌های پسامدرنیستی خویش ناکام می‌ماند.

البته نباید از یاد برد که اجرای جشنواره‌ای این نمایش که گویا مجبور به تلخیص شده و قسمتی از روایت را کنار گذاشته، می‌تواند در اجرای عموم و با فرصت کافی که در اختیار دارد، بهتر از این بر صحنه حاضر شود. اما با تمامی این نکات همچنان می‌توان

درباره نمایش «**اسموکینگ روم**» به کارگردانی سعید زارعی

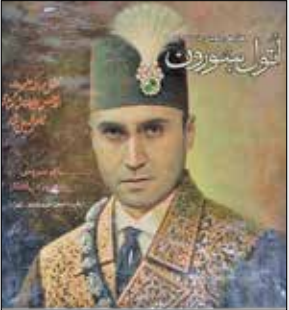
آن زبان که از یاد ما رفت

مسأله بقا اهمیت می‌یابد، ناگهان تکثر زبانی و مانع بودن‌اش از برای مفاهمه، کنار گذاشته شده و دشمن مشترک باعث همدلی و رفت میان مسافران اتاق اسموکینگ روم می‌شود. فرض اجرا این است که تهدیدات تروریستی در فرودگاه استانبول می‌توانسته در شهرهای دیگر جهان هم اتفاق افتد.

او تدارک دیده شبیه قفسی است که وقتی مسافران فرودگاه به آن سری می‌زنند، ناتوان از ساده‌ترین ارتباطات انسانی‌اند. فی‌الواقع استانبول به مثابه یک متروپلیس چند فرهنگی، مکانی است که تروریست‌ها سعی دارند به آن ضربه زنند. وقتی تهدید بمب‌گذاری به شکل عمومی اعلان شده و

■ اتول سورون

راهنمای برنامه تئاتر (۱۴ بهمن)

- **کارگردان:** شهروز دل افکار
- **نویسنده:** باقر سروش
- **بازیگران :** آناییتا اشترنجعی، سجاد اکبری، محمدامین پهلوان، کامیاب حاجی‌نوروزی، پیام حق‌نژاد، محمدحسین رحیمی، مبینا زارعی، حسین سپهری، حورا پاکیزه‌دل، فرید سهرابی، ارسلان شهبازیبگی، آرمینا ضیاء نور، سحر عبدالملکی، سودا گودرزی، علی گوران، محمدامین لطفی، فاطمه ملکی، عرفان نقی‌نسب، هیوا یزدی

- **خلاصه نمایش:** یکی از شاهان قاجار، بعد از سفر آخرش به فرنگ و با دیدن ماشین در آنجا، تمام فکر و زندگیش تغییر کرده و همه زندگیش می‌شود وارد کردن ماشین به دربار ایران. تا جایی که....

- **مکان و زمان اجرا:** تماشاخانه ایرانشهر- سالن استاد سمندریان، ساعت ۱۹

اجراهای خیابانی

■ **اوراقچی**

- **نویسنده و کارگردان:** مالک آپسالان
- **مکان و زمان اجرا:**تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۵:۳۰ و ایران مال- محوطه آب نما، ساعت ۱۸:۳۰

■ **آل و نال**

- **کارگردان:** سعید ذبیحی
- **نویسنده:** هواس پلوک
- **مکان و زمان اجرا:**تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۶ و ایران مال- محوطه آب نما، ساعت ۱۹

■ **سارگلین**

- **نویسنده و کارگردان:** مهدی صالحیار
- **مکان و زمان اجرا:**تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۶:۳۰
- **سردارو حرم**
- **نویسنده و کارگردان:** امیرامینی
- **مکان و زمان اجرا:**تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۸ و مترو میدان ولیعصر(عج)- ایوان انتظار، ساعت ۱۱:۳۰

■ **پبله انقلاب**

- **کارگردان:** پویا امامی
- **نویسنده:** محمدجواد صرامی
- **مکان و زمان اجرا:**تالار وحدت- پهنه رودکی، ساعت ۱۸:۳۰ و مترو میدان ولیعصر(عج)- ایوان انتظار، ساعت ۱۱

دیگرگونه‌های اجرایی

- **خیاطانتمام خانه ورونوفادرائی**
- **نویسنده و کارگردان:** رضا سعیدی
- **مکان و زمان اجرا:**خانه بهار، ساعت ۱۶:۳۰ و ۱۸
- **پانزده ثانیه**
- **نویسنده و کارگردام:** پویان محمودی
- **مکان و زمان اجرا:**خیابان شهید باهنر، نرسیده به میدان قدس، بن‌بست نخعی، پلاک یک، ساعت ۱۷
- **میکرو مکبث**

- **نویسنده و کارگردان:** حسین دریس
- **مکان و زمان اجرا:**تالار محراب، ساعت ۱۸
- **دموکراسی سفارشی**
- **نویسنده و کارگردان:** میلاد جباری مولانا
- **مکان و زمان اجرا:**باغ موزه قصر، ساعت ۱۸:۳۰
- **است (۱۹۸۴)**
- **نویسنده و کارگردان:** جعفر حجازی
- **مکان و زمان اجرا:**به‌صورت گردشی از خیابان خارک، ساعت ۱۳
- **ترور دراوین**
- **کارگردان:**پارسا پولادوند
- **مکان و زمان اجرا:** آمفی تئاتر زندان اوین، ساعت ۱۰ و ۱۴